

Nr 180.

Av herr Sundberg, om rätt för dubbeltaxerad person till anstånd med gäldande av det ena av de påförda skattebeloppen.

Genom skrivelse nr 116 hemställde 1923 års riksdag hos Kungl. Maj:t om utredning och förslag å anordningar till viss lättnad för skattskyldig i fall av dubbeltaxering. Denna framställning har emellertid icke, så vitt jag har mig bekant, föranlett annan åtgärd än att i taxeringsförordningen införts en bestämmelse om skyldighet för vederbörande taxeringsmyndighet att om skedd taxering underrätta juridiska personer och inom taxeringsdistriktet icke mantalsskrivna personer, bland vilka de dubbeltaxerade ansetts i regel vara att söka. Syftet med denna bestämmelse lär varit att i så stor utsträckning som möjligt bereda dem, som bli föremål för dubbeltaxering, kännedom om taxeringen i sådan tid, att de kunna erhålla ändring i taxeringen, innan därå belöpande skatt skall erläggas.

Denna åtgärd har emellertid icke förmått i någon nämnvärdgrad minska olägenheterna av dubbeltaxeringen. Alltjämt förekommer det ofta, att personer, som dubbeltaxerats, nödgats betala skatten å bägge taxeringsarterna, utan möjlighet att återfå den skatt, som påförts på grund av oriktig taxering, förrän slutlig prövning ägt rum omkring 2—4 år efter det skatten guldits. Denna olägenhet, som ibland kan bliva ödesdiger för den skattskyldiges ekonomi, synes kunna undanröjas genom att den dubbelbeskattade berättigas erhålla anstånd med det ena skattebeloppet, därest han hos vederbörande nedsätter det andra.

Med anledning härav får jag föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och framläggande av förslag till bestämmelser om rätt för dubbeltaxerad person till anstånd med gäldande av det ena av de påförda skattebeloppen.

Stockholm den 22 januari 1932.

Axel Sundberg.

